

William Shakespeare (1564 – 1616)

Pokřtěn 26. dubna 1564
a vyrůstal v městečku Stratfordu nad Avonou.

Narozen Byl synem Johna Shakespeara, úspěšného rukavičkáře a později i radního města Stratfordu, pocházejícího ze Snitterfieldu, a Mary Ardenové, dcery bohatého velkostatkáře.

Úmrtí 23. dubna 1616
Stratford nad Avonou

Podpis

Státní příslušnost Anglie

Období tvorby 1591 – 1612

Významná díla Dochovalo se jemu připsaných 37 divadelních her, 154 sonetů, dvě dlouhé epické básně a několik dalších děl. Př.: Hamlet, Romeo a Julie, Zkrocení zlé ženy, Macbeth aj.

Manželka V 18 letech se Shakespeare oženil s 26letou Anne Hathaway. Povolení k jejich sňatku vydal církevní soud diecéze ve Worcesteru dne 27. listopadu 1582. Obřad byl pravděpodobně připraven ve spěchu, protože kancléř diecéze povolil, aby se ohlášky četly pouze jednou namísto třikrát, jak bylo zvykem.

Děti Dcera Susanna, která byla pokřtěna 26. května 1583. Další dvě děti byla dvojčata, syn Hamnet a dcera Judith, která se narodila necelé dva roky poté a byla pokřtěna dne 2. února 1585. Hamnet však zemřel z neznámých příčin ve věku jedenácti let,

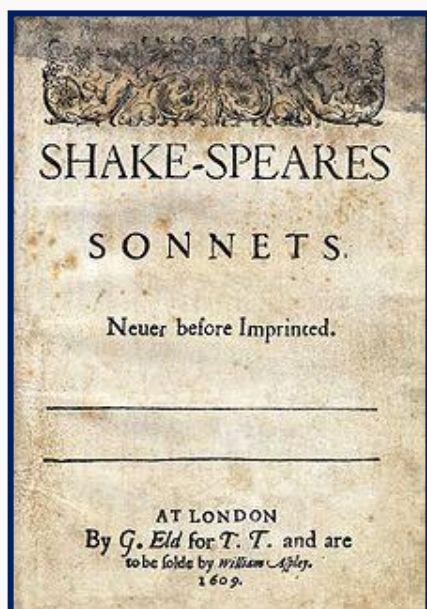
Vlivy Publius Ovidius Naso, Bible

Autorství Vícekrát bylo zpochybněno autorství děl připisovaných Williamu Shakespearovi. Podle prvních hypotéz se jednalo například o pseudonym filozofa a státníka Francise Bacona, později byl jako možný autor jmenován dramatik Christopher Marlowe. Nejvíce hlasů mezi literárními badateli novější doby však připadá na "oxfordskou teorii", podle níž byl pravým autorem Shakespearových děl příslušník nejvyšší šlechty Edward de Vere, 17. hrabě z Oxfordu.

Typ psaní Nejskvělejší autor vrcholného období renesance. Jeho dílo je zcela světské, bez zjevných náboženských motivů. Pro jeho dramata je typický tzv. blankvers — nerýmovaný verš, sestávající z pěti jambických stop.

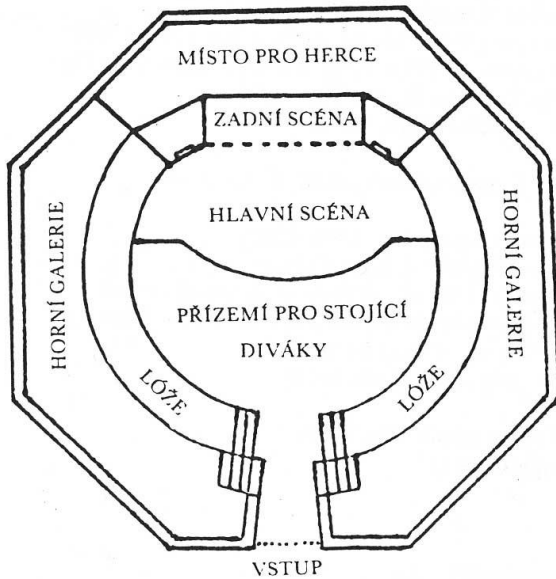
Podle Shakespearových nákupů a investic můžeme usoudit, že se z něj stal vcelku bohatý muž. Již v roce 1597 koupil druhý největší dům ve Stratfordu, tzv. New Place, a z roku 1613 se dochovala smlouva s jeho dvěma podpisy na koupi domu v londýnském předměstí Blackfriars. Shakespearova dramatická tvorba však skončila kolem roku 1613 a on se vrátil za manželkou a dcerami do svého rodného městečka, kde zůstal až do smrti.

Shakespeare zemřel 23. dubna 1616. Shakespeare byl pohřben před oltářem v kostele "Holy Trinity Church" ve Stratfordu dva dny po smrti. Možná již před rokem 1623 byl pořízen jeho památník, na kterém byl Shakespeare pravděpodobně až později vyobrazen v gestu psaní.

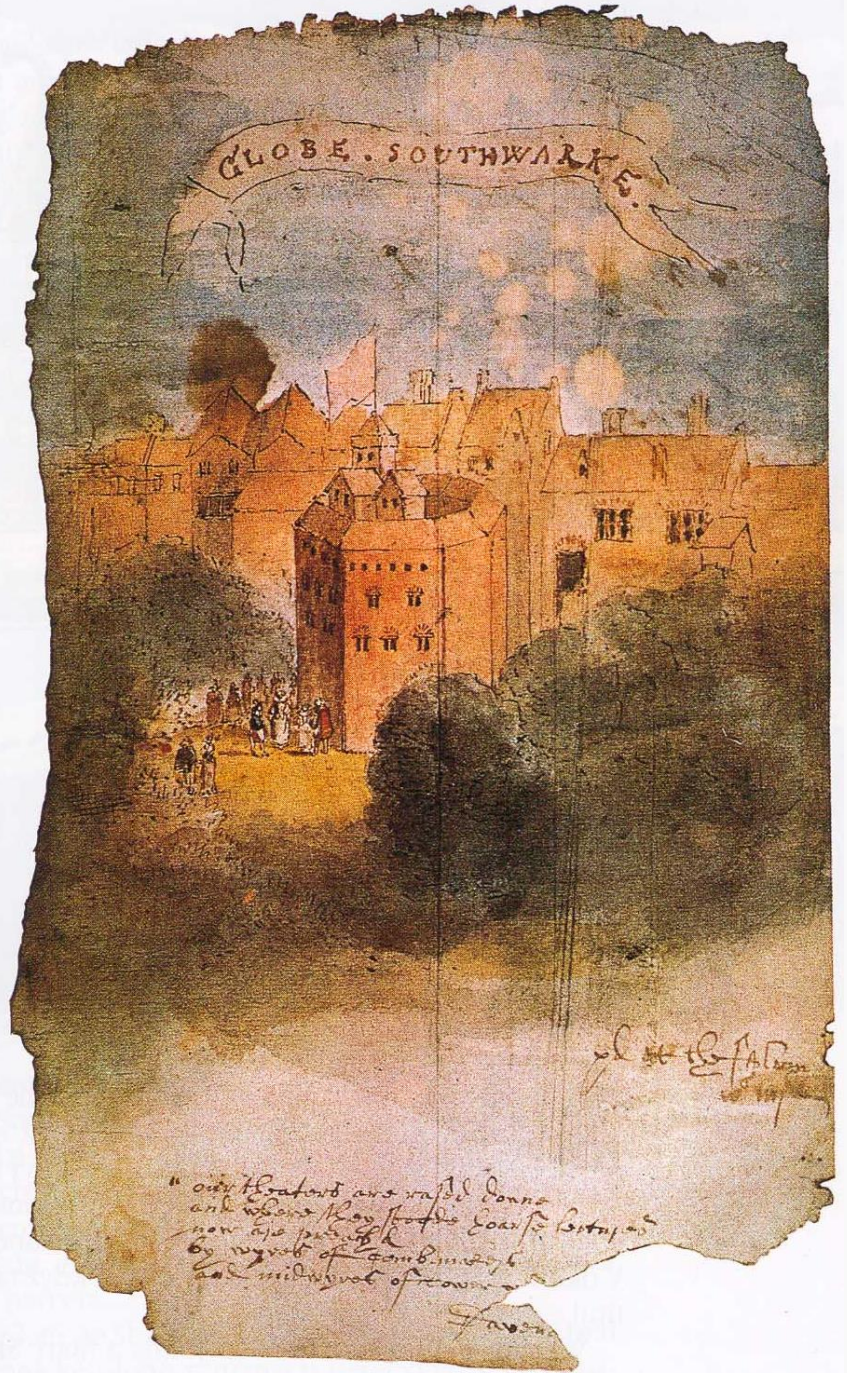

W. Shakespere byl spolumajitel divadla **The Globe – ZEMĚKOULE**

Není známo, kdy přesně se Shakespeare dostal do Londýna a kdy zde začala jeho divadelní kariéra. O jeho životě se dochovalo málo informací a bylo vyřčeno mnoho spekulací, dokonce o skutečném autorství jeho her. Neví se ani, kdy přesně Shakespeare začal psát, ale dobové odkazy a záznamy

vystoupení ukazují, že několik jeho her bylo na londýnské scéně od roku 1592. Shakespeare během své kariéry pobýval v Londýně a ve Stratfordu. Roku 1596, tedy rok před tím, než koupil New Place, nový domov pro jeho rodinu ve Stratfordu, žil Shakespeare na farnosti Svaté Heleny v ulici Bishopsgate, severně od Temže. Roku 1599 se přestěhoval na druhý břeh řeky do Southwarku. Tehdy jeho společnost postavila divadlo Globe. Roku 1604 se přestěhoval nazpět na severní břeh řeky. Tam si pronajal byt od francouzského hugenota jménem Christopher Mountjoy.

Shakespeare se stal vlastníkem jedné desetiny divadla Globe. Díky tomu byl výrazně lépe zajištěn — předtím údajně dostával za hru asi 6 liber. Když roku 1613 divadlo Globe vyhořelo, přesunula se společnost do divadla Blackfriars.

CHARAKTERISTICKÉ ZNAKY SHAKESPEAROVY TVORBY

- Neomezenost látky, času a místa
- Obraz pozemského života, kladných i záporných lidských vlastností
- Postavy žen jsou nepodřízené a samostatně rozhodující.
- Ve svých dílech zobrazuje Shakespeare ženy jako emancipované osobnosti, které si dovolují odporovat mužům a mít vlastní názor. To nebylo v tehdejší době ještě zcela obvyklé. Autor musel mít odvalu a nebát se porušení konvencí, i když mu v tom "hrála do noty" skutečnost, že působil v Anglii za vlády velmi inteligentní, vzdělané a energické královny Alžběty I. Ženy v Shakespearových hrách také vynikají čestností, hrdostí a půvabem.
- Příčinou renesanční tragédie je lidská vášeň nebo náhoda (ne osud jako v antickém dramatu)
- Komické prvky nejsou ostře odděleny od tragických
- Veršovaný jazyk se střídá s prózou, lidový jazyk
- Náměty svých her čerpal Shakespeare z nejrůznějších zdrojů: z bible, ze životopisů slavných osobností, z italských a francouzských renesančních povídek i ze starých kronik. Stručné letopisné poznámky dovedl proměnit v dramatické obrazy s mohutnými a podivuhodnými postavami vládců s jejich kladnými i stinnými povahovými rysy.
- Shakespearovy postavy jsou lidé různých povah – jsou to osoby heroické, tragické, vážné i směšné, lidé zlí i odpuzující, ale žádný z nich nepozbývá životnosti a věrohodnosti.
- Shakespearova dramatická tvorba proto přerůstá časový i společenský rámec doby a zůstává trvale živá a pochopitelná dnešním divákovi.

T V O R B A - bývá dělena do tří období:

1591-1600

Nejznámější z divadelních her (u některých je však autorství sporné) v prvním v prvním období tvorby byly především komedie: např. **Komedie plná omylů**, **Zkrocení zlé ženy**, **Sen noci svatojánské**, **Mnoho povyku pro nic**, **Kupec benátský**. Dále psal také historické hry, často zpracovával staré náměty z anglické minulosti: **Jindřich VI.**, **Richard III.**, dramata s látkami starověkými: **Julius Caesar** aj.

1601-1608

V druhém tvůrčím období (do r. 1608) proniká do Shakespearovy tvorby pesimismus a životní zklamání, rozčarování nad vývojem společnosti, do jeho tvorby vniká pesimismus a píše tragédie a sonety. To je patrné i v jeho nejslavnějších tragédiích **Macbeth**, **Hamlet**, **Král Lear**, **Antonius a Kleopatra** a v dramatu **Othello**, označeném jako „tragédie žárlivosti“.

Veselohry druhého období Shakespearovy tvůrčí činnosti: **Veselé paničky Windsorské** nabývají postupně vážnějšího rázu, mj. **Večer tříkrálový**.

Třetí období 1608-1612

Smiřuje se s životem a píše hry, mající charakter tzv. romance, tj. obsahující jak prvky tragédie, tak prvky komedie.

